

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 czerwca 1981 r.

w sprawie rachunków bankowych dla cudzoziemców dewizowych, prowadzonych w walutach wymiennalnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133), § 4 uchwały nr 107 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1980 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 155) oraz § 2 ust. 3 i 4 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1977 r. w sprawie oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się cudzoziemcom dewizowym na posiadanie w polskich bankach oprocentowanych rachunków bankowych, prowadzonych w walutach wymiennalnych, zwanych dalej rachunkami „C”.

2. Na rachunki „C” mogą być wpłacane waluty wymiennalne, określone przez Narodowy Bank Polski.

3. Rachunki „C” prowadzi się w jednej z walut wymiennalnych, ustalonej przez posiadacza rachunku, zwanej dalej „walutą rachunku”.

4. Rachunki „C” są prowadzone przez Narodowy Bank Polski, Bank Handlowy w Warszawie S.A. i Bank Polska Kasa Opieki S.A. jako rachunki płatne na każde żądanie i rachunki terminowe.

§ 2. Na rachunki „C” mogą być wpłacane waluty wymiennalne pochodzące:

- 1) z realizacji zagranicznych przekazów bankowych i pocztowych, czeków imiennych i na okaziciela, czeków podróżniczych, weksli oraz akredytyw pieniężnych,

- 2) z wpłat w kraju kwot przywiezionych z zagranicy do wysokości sum uwidoczniionych w deklaracji dewizowej, potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny,

- 3) z rachunków walutowych cudzoziemców dewizowych i spółek o kapitale mieszanym prowadzących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz z ich rachunków złotych, do wysokości środków przewidzianych do transferu za granicę na podstawie odrębnych przepisów,

- 4) z realizacji w kraju dyspozycji krajowców dewizowych w wykonaniu umów zawartych przez te osoby z posiadaczem rachunku, z zachowaniem polskich przepisów dewizowych, w tym także umów w zakresie obrotu towarowego z zagranicą i usług związanych z tym obrotem,

- 5) z realizacji przelewów z rachunków „C” innych cudzoziemców dewizowych,

- 6) z realizacji przelewów z rachunków „W” prowadzonych w walutach wymiennalnych dla pracowników placówek obcych w Polsce.

§ 3. 1. Z rachunków „C” mogą być w walucie wymiennalnej dokonywane bez osobnego zezwolenia dewizowego:

- 1) przekazy za granicę,
- 2) wypłaty na rzecz posiadacza rachunku lub z jego polecenia na rzecz innych cudzoziemców dewizowych, z prawem wywozu środków za granicę na podstawie

zaświadczenia banku prowadzącego rachunek; wypłaty takie mogą być dokonywane na polecenie posiadacza rachunku będącego osobą prawną na rzecz cudzoziemskich pracowników zatrudnionych przez niego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, pod warunkiem że z rachunku zostały uprzednio dokonane na rzecz tych pracowników wypłaty w złotych należnych im wynagrodzeń w kwotach nie niższych niż wynikające z obowiązkowej wymiany dewiz,

- 3) przelewy na rachunki walutowe „A” krajowców dewizowych, jeżeli przelew następuje tytułem darowizny,
- 4) przelewy na rachunki walutowe „A” krajowców dewizowych, będących osobami fizycznymi, i przelewy na rzecz krajowców dewizowych, będących osobami prawnymi, z innych tytułów niż wymieniony w pkt 3, wynikających z umów zawartych przez posiadacza rachunku z tymi osobami z zachowaniem polskich przepisów dewizowych, w tym także umów w zakresie obrotu towarowego z zagranicą i usług związanych z tym obrotem,
- 5) przelewy na rzecz krajowców dewizowych — jednostek gospodarki uspołecznionej, uprawnionych do przyjmowania w walucie obcej należności za sprzedane w kraju towary i świadczone usługi,
- 6) przelewy na rachunki walutowe cudzoziemców dewizowych i spółek o kapitale mieszanym, prowadzących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Z rachunku „C” mogą być dokonywane wypłaty w złotych na rzecz posiadacza rachunku lub z jego polecenia na rzecz innych cudzoziemców i krajowców dewizowych.

3. Wypłaty w złotych z rachunku „C” następują według kursu specjalnego walut obcych.

§ 4. 1. Wkłady na rachunkach „C” należących do osób fizycznych są oprocentowane w następującej wysokości w stosunku rocznym:

1) płatne na każde żądanie	—	5‰,
2) terminowe 6-miesięczne	—	8‰,
3) terminowe 12-miesięczne	—	9‰,
4) terminowe 24-miesięczne	—	10‰,
5) terminowe 36-miesięczne	—	11‰.

2. Wkłady na rachunkach „C” należących do osób prawnych, płatne na każde żądanie, nie podlegają oprocentowaniu, a wkłady terminowe oprocentowane są w wysokości określonej w ust. 1 pkt 2—5.

3. W wypadkach uzasadnionych wysokością wkładu i terminem lokaty banki prowadzące rachunki „C” mogą stosować oprocentowanie wyższe niż ustalone w ust. 1 na podstawie indywidualnych wniosków zgłaszanych przez banki i akceptowanych przez Ministra Finansów.

4. Odsetki od wkładów dolicza się w walucie rachunku.

5. Odsetki od wkładów płatnych na każde żądanie dolicza się do wkładów raz w roku, w terminach ustalonych przez bank prowadzący rachunek, albo przy podejmowaniu wkładu w całości w związku z likwidacją rachunku. Odsetki od wkładów terminowych dolicza się z upływem terminu wkładu.

6. Odsetki od wkładów terminowych dłuższych niż 12 miesięcy oblicza się od łącznej kwoty wkładów i odsetek za okresy wcześniejsze.

7. Jeżeli wkład terminowy na rachunku „C” nie zostanie podjęty w dniu następnym po upływie terminu zadeklarowanego w umowie, umowę przedłuża się na kolejne takie same okresy.

8. W razie niedotrzymania umowy o wkład terminowy i wcześniejszego podjęcia wkładu w całości lub w części cały wkład podlega oprocentowaniu w wysokości 3‰.

§ 5. Przy zmianie waluty rachunku, wypłatach i wpłatach kwot w walucie innej niż waluta rachunku przeliczenia są dokonywane na podstawie kursów ustalonych w obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. 1. W razie przejścia wkładu na rachunku „C” osoby fizycznej w drodze spadku lub zapisu na cudzoziemca dewizowego będącego osobą fizyczną, może on rozporządzać tym wkładem z odsetkami jak spadkodawca (zapisodawca), po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego nabycie praw do spadku lub zapisu.

2. W razie przejścia wkładu na rachunku „C” osoby fizycznej w drodze spadku lub zapisu na krajowca dewizowego będącego osobą fizyczną, wkład wraz z odsetkami zostaje przeniesiony na oprocentowany rachunek walutowy „A” otwarty dla spadkobiercy (zapisobiercy), po przedstawieniu przez niego dokumentu stwierdzającego nabycie spadku lub zapisu oraz zaświadczenia terenowego organu administracji państwowej o uiszczeniu podatku od spadków i darowizn lub stwierdzającego, że podatek taki się nie należy.

§ 7. Prowadzenie specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych przedstawicielstw zrównanych z nimi w zakresie przywilejów i immunitetów na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, członków tych przedstawicielstw i urzędów oraz członków ich rodzin będących cudzoziemcami dewizowymi, otwieranie i prowadzenie rachunków bankowych dla cudzoziemców dewizowych wykonujących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz dokonywanie czynności obrotu wartościami dewizowymi przez spółki o kapitale mieszanym regulują odrębne przepisy.

§ 8. 1. Rachunki płatne na każde żądanie, otwarte przed dniem wejścia w życie zarządzenia, są prowadzone na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Rachunki terminowe otwarte przed dniem wejścia w życie zarządzenia są prowadzone na dotychczasowych zasadach do czasu upływu terminu zadeklarowanego w umowie, z tym że w razie dotrzymania terminu określonego w umowie wkłady podlegają oprocentowaniu określonemu w § 4 ust. 1 i 2 za okres po wejściu w życie zarządzenia.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 1977 r. w sprawie bankowych rachunków w walutach wymiennalnych dla cudzoziemców dewizowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 114).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1981 r.

Minister Finansów: M. Krzak